

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoCsp/25/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319202431
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2319202431.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačaja a sudcov JUDr. Ľuboslavy Vankovej a Mgr. Matúša Staríčka v sporovej veci žalobkyne: Intrum Slovakia s.r.o., Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zast. advokátom: JUDr. Ján Šoltés, Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanej: A. B., nar. X. XXXXXXX XXXX, bytom C., D. XXXX/X, o 2.010,54 eur a príslušenstvo, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 8Csp/103/2019-363 zo dňa 2. mája 2023, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I/ uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 2.010,54 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo súm: 2.710,54 eur od 2.8.2016 do 26.4.2019, 2.410,54 eur od 27.4.2019 do 21.6.2019, 2.310,54 eur od 22.6.2019 do 11.10.2019, 2.010,54 eur od 12.10.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a výrokom II/ žalobkyni priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil aplikáciou ust. § 2 písm. a/, b/ a d/, § 9 ods. 2 písm. f/, g/, i/, j/, k/, o/, p/, y/, § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“); § 52 ods. 1 a 2, § 53 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.z.“).

3. Vecne dôvodil tým, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., (pozn.: ktorá s poukazom na projekt rozdelenia zlúčením, spísaným vo forme Notárskej zápisnice notárky JUDr. G. J., Notársky úrad Bratislava zo dňa 11.12.2017 č. N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017, zanikla bez likvidácie pričom jej nástupnícke spoločnosti, t.j. VÚB a.s. a VÚB Leasing a.s. sa stali právnymi nástupcami zanikajúcej spoločnosti, pričom v danej veci právnou nástupkyňou je spoločnosť VÚB a.s.) a žalovaná uzavreli 22.7.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanej, ako dlžníčke poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 4.000 eur, ktorý sa zaviazala splácať v 111,67 eur mesačných splátkach po dobu 60 mesiacov, keď prvá splátka bola splatná dňa 20.10.2015 a každá ďalšia splátka bola splatná 20. deň v mesiaci. Termín konečnej splatnosti bol určený na júl 2020. Doba trvania zmluvy bola v zmluve určená do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa zmluvy. Celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť, bola v sume 6.476,86 eur. Celkové náklady spotrebiteľa činili 2.476,86 eur. Sadzba poistenia bola 2,90%, splátka s poistením činila 114,91 eur. Priemerná hodnota RPMN bola 18,24 %. Odplata predstavovala 21,90 %. Mesačná výška poistného bola 3,24 Eur. RPMN bola 21,90 %. Fixná ročná úroková sadzba bola 25%. Najvyššia prípustná výška odplaty bola 27,66 %. Listom zo dňa 26.5.2016 doručeným žalovanej dňa 17.6.2016 oznámila spoločnosť Consumer Finance

Holding, a.s., že ku dňu 26.5.2016 eviduje k zmluve 6210905 uzatvorenej dňa 22.7.2015 nedoplatok na splátkach v celkovej výške 344,73 eur a zároveň bola žalovaná vyzvaná túto sumu uhradiť bezodkladne. Žalovaná bola upozornená, že ak do 5.7.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v marci 2016 bude oprávnená úver zosplatiť. Úver bol zosplatený dňa 19.7.2016, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 27.7.2016, zosplatenie úveru oznámila žalovanej obyčajnou listovou zásielkou, nemá doklad o doručení, pričom žalovaná poprela prevzatie resp. doručenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Pôvodná žalobkyňa - banka VÚB a.s. so sídlom v Bratislave, nadobudla pohľadávku, ktorá je predmetom tohto súdneho konania titulom zlúčenia pôvodnej veriteľky (Consumer Finance Holding, a.s.) s VÚB, a.s., ktorá ju počas konania postúpila aktuálnej žalobkyni.

4. O práve na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p. Nakoľko žalobkyňa mala vo veci voči žalovanej plný úspech, vznikol jej nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu, ako je uvedené vo výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie.

5. Proti tomuto rozsudku, zjavne v celom jeho rozsahu podala včas odvolanie žalovaná, s návrhom na jeho zmenu zamietnutím žaloby a priznaním jej práva na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Odvolanie odôvodnila výpočtom odvolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1, písmeno a/ b/, d/,e/, f/, g/, h/ C.s.p.:

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené,

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Uviedla, že v žalobe uvedená zmluva č. 6210905 a žalobkyňa pripojila ako dôkaz zmluvu č. 1871276 pričom bol rozpor aj v celkovej sume, v zmluve č. 1871276 je uvedená iná čiastka 6.476,86 eur a v žalobe v bode 2 je uvedená suma vo výške 6.894,60 eur. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bolo označené číslom zmluvy 6210905. Upozornenie ani zosplatenie úveru jej nebolo doručené. Listom zo dňa 26.5.2016 jej mala žalobkyňa oznámiť, že k zmluve č. 6210905 má byť nedoplatok na splátkach, ale úverová zmluva, ktorá je prílohou má číslo 1871276. Úverovú zmluvu, čo žalobkyňa žaluje pod takým číslom nemá. Zmluva číslo 1871276, ktorá je prílohou žaloby mala byť podpísaná 28.7.2015 na hlavičke zmluvy je pečiatka od spoločnosti Consumer Finance holding a.s. Nikdy jej nič nebolo doručené a žalobkyňa nebola aktívne vecne legitimovaná na podanie žaloby, pričom ani nepreukázala, že sa platne a účinne stala veriteľom uplatňovanej pohľadávky, nepreukázala svoju aktívnu vecnú legitimáciu na jej uplatňovanie pred súdom, a preto mal súd žalobu zamietnuť. Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) nebolo preukázateľné zaslanie písomnej výzvy dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovu následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k O.z. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta ZoB), aby nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevylučuje. Podľa § 525 ods. 2 O.z. nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. Neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení pohľadávky na nebankový subjekt, jedná sa o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 O.z. vylúčené/zakázané. Ide teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 O.z. Poukázala na judikát uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov SR pod č. 119/2003, sp. zn. 4 Obo 210/01, ktorého publikovaná právna veta znie: „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník“. Podľa názoru vec prejednávajúceho trojčlenného senátu sa jedná o judikát v obchodnoprávnom spore staršieho dáta, ktorého závery v súčasnosti nie je možné aplikovať v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré spočíva na diametrálne odlišných (až protichodných) princípoch ako právo obchodné. Uvedený

judikát primárne rozoberá notifikačnú povinnosť (denunciáciu) s dôrazom na to, ako vplýva toto oznámenie (táto právna skutočnosť) na zmenu v obsahu záväzku vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti plniť v obchodnoprávnom spore. Tu však treba mať na zreteli, že uvedený judikát nevyklučuje (a ani nemôže) možnosť súdneho prieskumu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, najmä v prípade, keď samotná právna úprava postúpenia pohľadávky podľa O.z. obsahuje ustanovenia o zákaze postúpenia (§ 525 O.z.). Oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, dochádza v prvom rade k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie, a zároveň berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi). Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku než v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť. Aj keď je uvedené ustanovenie § 92 ZoB systematicky zaradené do štrnástej časti právneho predpisu s názvom Bankové tajomstvo, nemožno len na základe tohto zaradenia bez ďalšieho usudzovať, že zákonodarca pri úprave postúpenia pohľadávky bankou na nebankový subjekt, mal zámer riešiť výlučne len otázku ne/porušenia bankového tajomstva. Pokiaľ by bolo uvedené cieľom, nič by nebránilo tomu, aby to v znení zákona výslovne uviedol [napr. porovnaj novelu zákona o bankách účinnú od 1. januára 2017 (zákon č. 299/2016 Z.z.) - sprísnenie pravidiel pre postúpenie pohľadávok bánk zo spotrebiteľských úverov a úverov na bývanie podľa osobitného predpisu]. Keď banka, nebanková spoločnosť pohľadávku postúpi, avšak predtým, ako dôjde k postúpeniu pohľadávky, v zmysle zákona o bankách, je povinná vyzvať dlžníka na úhradu pohľadávky, upozorniť ho na to, že je tento v omeškaní, a následne mu zaslať aj vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti (uvedené musí preukázať doručenkami), ak si túto povinnosť banka nesplní, nie je v danej veci postupník vecne legitimovaný (podľa ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa - orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával - ak by v prípade súdneho konania konajúci súd na predmetné neprihliadol, napriek vyššie uvedenému zákonnému ustanoveniu, upozorníte naň sami). Neplatný právny úkon zmluvy ktoré nemajú písomnú formu a preto môže byť úver bezúročný a bez poplatkov s poukazom na zákon 129/2010 § 9 ods.1 aj 2 a následne § 11 ods.1.Odvolateľka vyslovila presvedčenie, že žalobkyňa má záujem sa na nej bezdôvodne obohatiť. Vytkla súdu prvej inštancie, že sa nevyporiadala ani s neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve a rozdielnymi číslami zmlúv. Mám za to, že každá spotrebiteľská zmluva, ktorou je aj predmetná zmluva spotrebiteľská, je zmluvou formulárovou, ktorú výlučne pripravuje žalobkyňa a určuje podmienky, ktoré spotrebiteľ nemôže ovplyvniť a keďže obsahuje také podmienky ako je zmluvná pokuta tak rozhodne táto je neprijateľná podmienka, ktorá je spôsobilá založiť hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Napadnutý rozsudok je zmätočný a nepreskúmateľný.

6. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať jej právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Uviedla, že číslo zmluvy 6210905 je evidenčným číslom, pod ktorým bola uvedená zmluva evidovaná v systéme spoločnosti VÚB, a.s. Na zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedený autorizačný kód 1871276 (číslo zmluvy), ktorému bolo po zaevidovaní do systému VÚB, a.s. pridelené číslo 6210905.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, rozhodujúci o odvolaní žalovanej proti rozsudku súdu prvej inštancie, preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že rozsudok je vecne správny vrátane výroku o trovách konania, preto ho podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

8. Odvolací súd po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku konštatuje, že sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pričom na správnosti jeho záverov nič nemení ani podané odvolanie. Po preskúmaní obsahu spisu dospel odvolací súd k záveru, že ani jeden zo žalovanou uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

9. Odvolací súd vychádzajúc z obsahu spisového materiálu, zohľadniac pri tom dôvody odvolania, konštatuje, že súd prvej inštancie náležite a správne zistil skutkový stav veci, a preto v zmysle § 383

C.s.p. je odvolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil prvoinštančný súd. Je potrebné zdôrazniť, že žalovaná odvolateľka neuviedla v odvolaní žiadne také nové relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé priviesť zmenu či zrušenie rozhodnutia prvoinštančného súdu, ani nežiadala doplniť dokazovanie za podmienok stanovených v § 384 ods. 2 a 3 C.s.p. o ďalšie nové relevantné skutočnosti, ktoré nemohli byť bez jej viny prezentované v prvoinštančnom konaní. Odvolací súd preto pri rozhodovaní vychádzal zo súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu nakoľko neboli splnené procesné predpoklady zo strany odvolacieho súdu doplňovať dokazovanie, prípadne nariaďovať odvolacie pojednávanie (§ 383, § 384 ods. 1, 2 a 3 v spojení s § 366 C.s.p.).

10. K odvolacej námietke žalovanej ohľadom označenia zmluvy číslom, odvolací súd dodáva, že v konaní nebolo pochyb o tom, že v danej veci sa jednalo o jednu úverovú zmluvu, na základe ktorej si žalobkyňa uplatňovala nároky v tomto konaní, ktorú v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti pôvodná veriteľka (Consumer Finance Holding, a.s.) označovala interným evidenčným číslom 6210905, ktoré slúžilo zároveň na identifikáciu platby zo strany dlžníčky (žalovanej) ako variabilný symbol. Niet najmenšej pochybnosti, že sa jednalo o tú istú zmluvu, na ktorú sama žalovaná poukazovala v odpore proti platobnému rozkazu, používajúc číselné označenie uvedené v záhlaví tejto zmluvy t.j. 1871276, jej námietka preto nebola dôvodná.

11. Neobstojí ani námietka nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v dôsledku tvrdeného postúpenia pohľadávky. V zmysle § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a/ ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b/ prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

12. Predmetom sporu je nárok žalobkyne, ako postupníka, ktorý má hmotnoprávny základ v pôvodnom právnom vzťahu medzi právnou predchodkyňou pôvodnej žalobkyne (ktorým bola banka VÚB a.s. so sídlom v Bratislave), pričom pôvodná veriteľka (právnou predchodkyňou pôvodnej žalobkyne) bola nebanková spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130. Pôvodná žalobkyňa - banka VÚB a.s. so sídlom v Bratislave, nadobudla pohľadávku, ktorá je predmetom tohto súdneho konania titulom zlúčenia pôvodnej veriteľky s VÚB, a.s. v zmysle projektu rozdelenia zlúčenín, v zmysle ktorého spoločnosť VÚB, a.s. ako právna nástupkyňa pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., ktorým sa rozumie všetky ostatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem TRIANGEL - splátkového predaja a leasingu Q Car. Táto okolnosť je zrejماً aj z údajov zapísaných v obchodnom registri. Pôvodná veriteľka, uzatvorila so žalovanou dňa 22.7.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere špecifikovanú v bode 3/ tohto rozsudku.

13. Pokiaľ žalovaná namietala, že nárok žalobkyne bol uplatnený neoprávnene a žalobkyňa nie je aktívne legitimovaná v spore, nakoľko právna predchodkyňa si nespĺnila notifikačnú povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 O.z., odvolací súd, s poukazom na citovanú zákonnú úpravu a oboznámiac sa s obsahom spisu, vyhodnotil túto námietku ako neopodstatnenú. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že pôvodná veriteľka (právna predchodkyňa pôvodnej žalobkyne - Consumer Finance Holding, a.s. so sídlom v Kežmarku), vyzvala žalovanú výzvou - predžalobnou upomienkou datovanou dňa 26.5.2016 uhradiť nedoplatok na splátkach a výslovne ju upozornila, že ak do 5.7.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 3/2016, bude oprávnená úver zosplatiť (č.l. 20 spisu). O zosplatení úveru pôvodná veriteľka žalovanú následne informovala listom zo dňa 27.7.2017 (č.l. 15 spisu). Z predžalobnej upomienky je tak bez pochyb zrejماً, že žalovaná bola v omeškaní s úhradou splátky 3/2016, splatnej dňa 20.3.2016. Toto aj bola splátka, ktorá vyvolala predčasnú splatnosť. Bola upozornená na možnosť zosplatenia celého dlhu, preto pôvodná veriteľka bola oprávnená úver predčasne zosplatiť po uplynutí 3 mesiacov od splatnosti splátky splatnej dňa 20.3.2016, pričom ho zosplatenila dňom 27.7.2016. Pokiaľ žalovaná namieta doručovanie tejto predžalobnej upomienky, ktorá bola súčasne výzvou podľa § 53 ods. 9 O.z., z obsahu spisu má odvolací súd bez pochyb za preukázané, že táto výzva, datovaná dňa 26.5.2016, bola doporučená s dorúčením do vlastných rúk doručená žalovanej 17.6.2016 (č.l. 21 spisu) na adresu žalovanej. Dňa 27.7.2016 pôvodná veriteľka

vyhotovila „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ a úver zosplatnila. Zákonná úprava nevyžaduje preukázanie aj oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti, pokiaľ veriteľ preukázateľne splnil zákonné predpoklady vyplývajúce z ustanovení § 53 ods. 9, v spojení s § 565 O.z. Zo žalobkyňou v spore predložených ďalších listinných dôkazov (prehľadu splátok a úhrad) taktiež je možné vyvodiť, že výzva bola realizovaná v čase, keď žalovaná bola v omeškaní so zaplatením úverových splátok od mesiaca 3/2016 a pokiaľ ju pôvodná veriteľka vyzvala výzvou datovanou dňa 26.5.2016, bola dlžníčka (žalovaná) v omeškaní so zaplatením 3 splátok úveru, pričom bola upozornená, že pokiaľ neuhradí zostatok úveru, úver sa stane splatným. Pokiaľ teda zákonná dikcia v ustanovení § 53 ods. 9 O.z. vyžaduje pre účinné uplatnenie práva veriteľa predčasne zosplatiť celý spotrebiteľský úver vo vzťahu k spotrebiteľovi najskôr po troch mesiacoch od omeškania so zaplatením splátok úveru za súčasného písomného upozornenia na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní, je možné sa stotožniť so záverom súdu prvej inštancie, že boli kumulatívne splnené stanovené zákonné podmienky na zosplatenie úveru, t.j. omeškanie so splácaním úveru a upozornenie najmenej 15 dní vopred. Boli tak naplnené zákonné podmienky pre platné a zákonné zosplatenie pohľadávky podľa O.z. Pokiaľ žalovaná v odvolaní namietala, že „vo veci sa jedná o úver poskytnutý bankou, kedy postupník, na ktorého je postúpená pohľadávka banky a ktorý si ju uplatňuje v súdnom konaní (tu žalobkyňa) je povinný tvrdiť a preukázať splnenie podmienok aktívnej vecnej legitímácie, vrátane toho, či bola na neho pohľadávka banky platne postúpená podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách“... k tejto odvolacej námietke odvolací súd poznamenáva, že predmetom sporu nie je pohľadávka pôvodnej žalobkyne - banky, nejedná sa teda o úver poskytnutý bankou, pôvodná veriteľka, ktorá poskytla žalovanej úver, bola nebankový subjekt- spoločnosť Consumer Finance Holding , a.s. so sídlom v Kežmarku.

14. Rovnaký záver o preukázaní doručenia platí aj ohľadom tvrdenia žalovanej, že sa nedostala do jej dispozičnej sféry ani listina, ktorou pôvodná žalobkyňa - VÚB a.s. so sídlom v Bratislave oznámila žalovanej postúpenie pohľadávky. Oznámenia o postúpení pohľadávky bolo žalovanej zaslané 21.8.2019 pod č. zásielky RE264081753SK, čo vyplýva aj z podacieho hárku. Listová zásielka ako doporučená bola odovzdaná poštovému úradu, ktorý má povinnosť doporučenú listovú zásielku odovzdanú mu odosielateľom na doručenie kvalifikovane adresátovi doručiť. Je tak dôvodný záver, že touto doporučenou zásielkou bola odosielaná práve predmetná písomnosť - oznámenie o postúpení pohľadávky. V tejto súvislosti odvolací súd upriamuje povinnosť na zásadu kontradiktórnosti sporového súdneho konania s poukazom na dôkaznú povinnosť vyplývajúcu stranám sporového konania z čl. 8 C.s.p. v spojení s § 153 ods. 1 C.s.p., v zmysle ktorého sú strany povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Je tak možné skonštatovať, že žalobkyňa si splnila v konaní dôkaznú povinnosť a povinnosť preukázania svojich skutkových a právnych tvrdení a predložil relevantné listinné dôkazy. Bolo potom na protistrane - teda žalovanej, aby produkovala relevantné prostriedky procesnej obrany voči žalobkyňi produkovaným prostriedkom procesného útoku za účelom ich vyvrátenia, resp. spochybnenia. Pokiaľ zostali tvrdenia žalovanej len v rovine ničím nepodložených tvrdení o tom, že jej doporučená listinná zásielka pôvodného veriteľa doručená nebola, bolo na nej, aby svoje tvrdenia aj hodnoverne v spore preukázala. Žiadny dôkaz vyvracajúci dôkaz predložený žalobkyňou žalovaná v spore neprodukovala a teda žiadnym relevantným spôsobom nevyvrátila dôkaz predložený žalobkyňou. Odvolací súd potom konštatuje, že žalovaná v konaní nijakým spôsobom nepreukázala, z akého relevantného dôvodu by sa daná listina odovzdaná na prepravu poštovému úradu ako doporučená listová zásielka nemala dostať do jej dispozície na adrese jej trvalého bydliska v danom čase. Žalovaná nijakým spôsobom súdu nepreukázala, že v danom čase predmetnú zásielku na danej adrese nemohla z objektívnych príčin prevziať. Ohľadom svojich tvrdení, že sa jej písomnosť nedostala do dispozičnej sféry tak žalovaná neprodukovala žiadny dôkaz a teda neuniesla v konaní dôkazné bremeno.

15. Odvolací súd poznamenáva, že nad rámec odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, avšak na podporu záveru o platnom a zákonom postúpení pohľadávky, že boli súčasne splnené aj zákonné podmienky vyžadované pre postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 17 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože sa postupovala pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v dôsledku zákonného zosplatenia pohľadávky pôvodným veriteľom (ako to už vyššie konštatoval odvolací súd) a súčasne bola postúpená subjektu oprávnenému poskytovať spotrebiteľský úver podľa osobitného predpisu (odvolací súd mal z registra oprávnených veriteľov s licenciou poskytovať spotrebiteľské úvery zverejneného na stránke Národnej banky Slovenska preukázané, že terajšia žalobkyňa je oprávneným subjektom od 5.8.2016 a držiteľom licencie NBS).

16. Správnym bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorý ho založil na tom, že súčasná žalobkyňa je v danom spore aktívne legitimovaná a je nositeľkou práv z predmetnej pohľadávky, pretože súdu relevantným spôsobom preukázala, že na ňu právne relevantným a zákonným spôsobom prešiel nárok uplatňovaný žalobou a súčasne v čase postúpenia pohľadávky išlo o postupiteľnú pohľadávku.

17. S prihliadnutím už na hore uvedené preto odvolací súd postupom v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej z dôvodu vecnej správnosti potvrdil a zároveň ho potvrdil aj v časti rozhodnutia o trovách konania.

18. Odvolací súd dodáva, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovou stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvoinštančného, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/2003). Judikatúra ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Odvolací súd v danej právnej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní v danej právnej veci riadil vyššie uvedenými zásadami právneho štátu. Právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby rozhodnutie súdu boli zdôvodnené a presvedčivé. Prihliadajúc na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňa vyššie uvedené kritériá pre odôvodňovanie rozsudku v zmysle § 220 C.s.p. a preto ho možno považovať z pohľadu vyššie uvedeného za preskúmateľné v takej miere, že nedošlo k porušeniu práva strán sporu na spravodlivý proces, keď súd prvej inštancie dal odpoveď na tie otázky nastolené sporovými stranami, ktoré mali pre vec podstatný význam, ktorá odpoveď dostatočne objasňuje skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby súd zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu, teda obsahuje stručné a jasné objasnenie skutkového a právneho základu súdneho rozhodnutia, teda odôvodnenie dáva jasne a zrozumiteľne odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Odvolací súd s poukazom na odvolacie dôvody odvolateľa v podanom odvolaní ďalej dospel k záveru, že súd prvej inštancie vyhodnotil všetky vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo v súlade s ustanoveniami § 191 C.s.p. Odvolací dospel k záveru, že v danej právnej veci doposiaľ vykonaným dokazovaním boli preukázané rozhodujúce skutočnosti, súd rozhodol na základe zisteného skutkového stavu veci, keď je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie v súlade s ustanovením § 185 ods.1 C.s.p. rozhoduje o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná a ktoré nie.

19. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.ss.p. tak, že procesne plne úspešnej žalobkyni priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, a to z dôvodu, že strana, ktorá mala plný úspech vo veci (žalobkyňa), má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala (žalovaná), keď nevidel dôvod pre aplikáciu ust. § 257 C.s.p.

20. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Súd poučuje strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).
V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).